

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 29. novembar 2013. god.
Br.ref.:RK506/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaj br. KI122/13

podnosilac

Rizah Llumnica

**Ocena ustavnosti
presude Vrhovnog suda Kosovo, rev. br. 12/2011,
od 8. aprila 2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo gd. Rizah Llumnica iz Prištine, zastupljen od strane gd. Halil Palaj (podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda Kosovo, rev. br. 12/2011, od 8. aprila 2013. god., koja mu je uručena 21. maja 2013. god.

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva tvrdi da je osporena presuda Vrhovnog suda povredila njegova prava garantovana Ustavom, odnosno članove 46. [Zaštita imovine] i 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje].

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7. Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članu 22. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo, br. 03/L-121, od 15. januara 2009. god. (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 13. avgusta 2013. god., podnosilac je podneo zahtev Sudu.
6. Dana 30. avgusta 2013. god., predsednik je imenovao sudiju Almira Rodriguesa za sudiju izvestioca i veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Arta Rama.
7. Dana 11. septembra 2013. god., Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i tražio je potvrdu koja potvrđuje dan prijema obaveštenja o presudi Vrhovnog suda. Istog dana, Sud je obavestio i Vrhovni sud o zahtevu.
8. Dana 24. septembra 2013. god., podnosilac je podneo traženu potvrdu o prijemu obaveštenja.
9. Dana 21. oktobra 2013. god., Veće za razmatranje razmotrilo je izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

10. Dana 4. jula 2001. god., podnosilac zahteva je podneo tužbu Opštinskom sudu u Prištini protiv Opštine Prištine radi utvrđivanja njegovog prava na nepokretnu imovinu.
11. Dana 8. juna 2007. god., Opštinski sud u Prištini (presuda C. br. 733/01) je odbio tužbu podnosioca kao neosnovanu.
12. Podnosilac zahteva je uložio žalbu Okružnom sudu u Prištini, zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne i nepotpune primene materijalnog prava.
13. Dana 21. septembra 2010. god., Okružni sud u Prištini (presuda Ac. br. 146/2008) je odbio kao neosnovanu žalbu podnosioca, sa obrazloženjem da se

“žalbeni navodi ne odnose na tužbeni zahtev, na utvrđivanje prava svojine, već se isključivo odnose na postupak i na rešenje o eksproprijaciji od 1976. godine”, što su dva različita postupka i da je „tužilac mogao protiv pomenutog rešenja da pokrene samo upravni spor u smislu člana 3. Zakona o upravnim sporovima.”

14. Dana 27. oktobra 2010. god., podnosilac zahteva je podneo reviziju Vrhovnom sudu zbog pogrešne primene materijalnog prava, tvrdeći da je *“ova nepokretnost bila privatno vlasništvo oca, dede i pradede tužioca, gde je živeo sa svojom porodicom i ne postoji zakon na svetu i u državama sa funkcionalnom demokratijom, koji se takođe primenjuje u Republici Kosovo, koji bi mogao da mu negira pravo na imovinu i priznavanje prava na imovinu.”*
15. Dana 8. aprila 2013. god., Vrhovni sud (presuda rev. br. 12/2011) je odbacio kao nedozvoljenu reviziju podnosioca zahteva, jer *“vrednost ove sporne stvari nije definisana u ovoj tužbi, dok je podnosilac platio sudsku taksu na tužbu u iznosu od 20 DM, dakle, u skladu sa evidencijom o sudskim taksama Opštinskog suda u Prištini, koje se nalazi u spisima predmeta, ukazuje vrednost spora iznosi između 25-250 evra, utvrđeno je da vrednost spora od 250 evra, za koje je plaćena sudska taksa u iznosu od 20 DM, ne prelazi iznos predviđen u skladu sa odredbom člana 382. stava 2. ZPP u vezi sa članom 2. pod tačkom (i) UNMIK-ovog Administrativnog uputstva br. 2001/10.”*

Tvrđnje podnosioca zahteva

16. Podnosilac zahteva navodi povredu člana 46. i 31. Ustava, tvrdeći da je *“garantovano pravo na imovinu bilo povređeno, jer njegova imovina, koja je bila vlasništvo oca Rizaha Llumnice više od 80 godina, nije eksproprijisana za javne interese, već za lične interese inspektora državne bezbednosti. Pravo na privatnu imovinu je sveto, nedodirljivo i neprikosnoveno pravo.”*
17. Podnosilac zahteva zaključuje, tražeći od Ustavnog suda da *“poništi presudu Vrhovnog suda Kosova rev. br. 12/2011 od 08.04.2013. god. i da naloži ocenu merituma revizije.”*

Prihvatljivost zahteva

18. Pre svega, Sud ispituje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost zahteva.
19. U tom smislu, Sud se poziva na član 113. Ustava, koji utvrđuje:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način”.
(...)

“7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

20. Pore toga, Sud se poziva i na član 49. Zakona, koji predviđa:

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci”.

21. U ovom slučaju, Sud primećuje da je podnosilac zahteva tražio zaštitu svojih prava pred Opštinskim i Okružnim sudom i konačno, pred Vrhovnim sudom Kosova. Sud, takođe, primećuje da je podnosiocu presuda Vrhovnog suda uručena 15. jula 2013. god. i da je podnosilac podneo svoj zahtev Sudu 21. maja 2013. god.

22. Dakle, Sud smatra da je podnosilac zahteva ovlašćena stranka, da je iscrpeo sva pravna sredstva raspoloživa važećim zakonima i da je zahtev podnet u roku od četiri meseca.

23. Shodno tome, Sud zaključuje da zahtev ispunjava uslove za prihvatljivost utvrđene članom 113.7. Ustava i članom 49. Zakona.

24. Međutim, Sud mora uzeti u obzir član 48. Zakona koji predviđa da:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena (...)”.

25. Pored toga, Sud se takođe poziva i na pravilo 36. Poslovnika o radu, koje predviđa:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:

[...]

(c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.”

(2) Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključí:

[...],

(b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava, ili

[...], ili

(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju;”

26. Sud primećuje da je podnosilac zahteva osporio pred Vrhovnim sudom presudu Okružnog suda, zbog pogrešne primene materijalnog prava. Podnosilac zahteva pred Ustavnim sudom osporava presudu Vrhovnog suda, jer je *“garantovano pravo na imovinu”* i *„pravo na pravično i nepristrasno suđenje“* bilo povređeno osporenom odlukom.

27. Sud dalje primećuje da je Vrhovni sud odbio reviziju podnosioca zahteva kao neosnovanu, jer je *„vrednost spora od 250 evra, za koje je plaćena sudska taksa u iznosu od 20 DM, ne prelazi iznos predviđen u skladu sa odredbom člana 382. stav 2. ZPP u vezi sa članom 2. pod tačkom (i) UNMIK-ovog Administrativnog uputstva br. 2001/10“*. Dakle, vrednost spora utvrđena na ovaj način od strane Vrhovnog suda je iznosila 250 evra, što je daleko ispod

granice od 800 evra, kako bi revizija bila dozvoljena prema Zakonu o parničnom postupku.

28. Sud smatra da je opravdanje pruženo u presudi Vrhovnog suda jasno i dobro obrazloženo u odgovoru na tvrdnje podnosioca zahteva.
29. S druge strane, podnosilac zahteva nije tačno objasnio zašto i kako je odluka Vrhovnog suda, kojom je odbijena revizija zbog nedovoljne novčane vrednosti, povredila njegova prava na pravično i nepristrasno suđenje, zagarantovano članom 31. Ustava.
30. S tim u vezi, Ustavni sud ponavlja da nije njegova dužnost prema Ustavu da deluje kao sud četvrtog stepena u odnosu na odluke donete od strane redovnih sudova. To je uloga redovnih sudova da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, García Ruiz protiv Španije, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. god., stav 28, vidi takođe slučaj br. KI70/11, podnosioci Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. god.).
31. Ustavni sud može samo da razmatra da li su dokazi bili predstavljeni na takav način i da li su postupci, gledano u celini, bilo sprovedeni na takav način da je podnosilac zahteva imao pravično suđenje (vidi, *inter alia*, Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, br. 13071/87, Izveštaj Evropske komisije o ljudskim pravima od 10. jula 1991. god.).
32. Sud smatra da su postupci pred redovnim sudovima, uključujući i Vrhovni sud, bili pravični i obrazloženi (vidi, *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. god.).
33. Sve u svemu, podnosilac zahteva nije potkrepio svoju tvrdnju, niti je podneo bilo kakav *prima facie* dokaz koji ukazuje na povredu njegovih prava iz Ustava (vidi Vanek protiv Slovačke Republike, br. 53363/99, ESLJP, odluka od 31. maja 2005. god.).
34. Iz toga proizilazi da je zahtev očigledno neosnovan i kao takav je neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud je, u skladu sa članom 113.7. Ustava, članom 48. Zakona i pravilima 36. (1) c) i (2) b, d) i 56. 2. Poslovnika o radu, dana 21. oktobra 2013. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. DA OGLASI da ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani